

for Tiden noget, som 3,33, altsaa paa det nærmeste det, som Udvalget har foreslaaet, og naar vi tage 1ste Klasse med, har det nærmest været for, om jeg saa maa sige, at føje den højtærede Minister. Han har nemlig ved forskellige Lejligheder udtalt i Udvalget, at han ønskede, at Summen af 2den og 3dje Klases Billetter skulde være lig Prisen for 1ste Klases Billetter, navnlig af Hensyn til, at man saa paa smaa Stationer, hvor der ikke bruges mange 1ste Klases Billetter, kan undgaa at udstede dem. Det har Udvalget fundet fornuftigt og rimeligt, og man har derfor stillet Forslag om, at 1ste Klases Billetter gik ned med det samme Beløb som 3dje Klases. Jeg vil haabe, den højtærede Minister vil tage mod denne Wædring. Det er i hvert Fald en Smødekomen af den væsentlige Art, som den højtærede Minister før havde mod Affattelsen, som den forelaa fra Flertallet ved 2den Behandling. Under Nr. 4 har Udvalget foreslaaet en lille Nedsættelse i Stykgodstaksterne. Allerede ved 2den Behandling tillod jeg mig at behøve, at man muligvis vilde komme med et saadant Forslag, og man har gjort det, fordi den foreslaaede Takst i Virkeligheden ikke er saa lidt højere end den, man har nu, og fordi man ved at vedtage den og samtidig vedtage Nedsættelse i Vognladningstaksterne vilde forøge Forskellen mellem Stykgodstaksten og Vognladningstaksten ikke saa lidt mod, hvad den har været hidtil. Man vilde derved bevirke en Forhøjelse af Stykgodstaksten, som i Virkeligheden ikke vilde komme Statskassen til gode. Det er nemlig allerede nu saaledes, at Forskellen paa Vognladningstaksten og Stykgodstaksten er saa stor, at der kan drives en ret god Forretning ved, at private Folk leje Vogne af Staten, som de saa samle Stykgods til. De kunne tjene ret godt derved. Jeg skal nu ikke have noget imod, at den Slags Forretning drives, thi det er muligt, at der derved spares Staten en Del Arbejde, et Arbejde, som de private Folk muligvis kunne gøre billigere og bedre end Staten, men naar det faktisk allerede er saaledes, at disse Forretninger kunne eksistere, vil en Forhøjelse af Stykgodstaksten samtidig med en Nedsættelse af Vognladningstaksten i Virkeligheden kun bevirke, at man lægger en Skat paa Stykgodsforjenderne, ikke til Fordel for Statskassen men for private Entreprenører. Det kan jeg ikke antage, at nogen egenlig ønsker, og jeg vil antage, at den højtærede Minister vil indrømme, at der er nogen Grund til denne Nedsættelse. De Stykgodstakster, her er Tale om, ville efter Forslaget falde ind under det, man hidtil har beregnet under

Takstklasse 2 og 3. I de bestaaende Takstklasser 2 og 3 er Forholdet dette, at der for Takstklasse 2's Vedkommende spares pr. 200 Bund for det første 12 Ø. kontant og dernæst et Tillæg pr. Kilometer af 0,88 Ø., og for Takstklasse 3's Vedkommende 10 Ø. kontant og et Tillæg pr. Kilometer af 0,6 Ø. Nu gaar imidlertid den højtærede Ministers Forslag ud paa, at den kontante Betaling for 200 Bund bliver 10 Ø., altsaa det samme, som den hidtil har været i Takstklasse 3, men der kommer saa et Tillæg pr. Kilometer af 0,9 Ø., altsaa ikke saa lidt mere, end det hidtil har været baade for Takstklasse 2 og 3. Dette Tillæg, som her er kommet til, finder Flertallet saa meget mere uberettiget, som det, som jeg nævnte før, vil komme private Entreprenører til gode. Men dernæst vil det i Virkeligheden komme i Strid med hele det Princip, der er lagt til Grund for dette Forslag, idet den højtærede Minister har udtalt, at det, han vilde lægge til Grund for Lovforslaget, skulde være den Regel, at Taksterne blev saaldende for de lange Afstande. Ved nu saaledes at forhøje Tillægstaksterne, er det klart, at man derved just vil komme til at forbyre Taksterne paa de lange Afstande, medens Grundtaksten eller det kontante Beløb, der betales, uanset Bejlsængden, vil komme til at gaa ud over de korte. Af disse to Grunde har Flertallet fundet, at det var ret uheldigt at lade den Takst staa, som er opført i Forslaget, nemlig 0,9, og vi have derfor foreslaaet at nedsætte den til 0,75, altsaa en Mellemtung mellem de to nu bestaaende Takstklasser, en Mellemtung, der dog er nærmest ved den højeste Takstklasse, Takstklasse 2.

Medens jeg er ved § 61, vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa et efter Udvalgets Mening ret urimeligt Forhold vedrørende Belastningen af Vognene. Forholdet er nu saaledes, at man har tre Slags Godsvogne paa henholdsvis 10,000, 12,000 og 20,000 Bund. For at saa Folk til saa meget som muligt at benytte de 20,000 Punds Vogne har man sat en Præmie, eller om man vil, en Rabat af 10 pCt. for Benyttelsen af 20,000 Punds Vognene. Dette kan jo i og for sig være meget fornuftigt og meget rimeligt, men der er et andet Forhold her, som er uheldigt, og det er, at Springet mellem 12,000 og 20,000 Punds Vognene er for stort, saa at Folk, der have Varer til en Vægt af over 12,000 Bund, maa benytte 20,000 Punds Vognene og betale for disse, og de komme derved til at betale mere pr. Bund af f. Eks. 13,000 eller 14,000 Bund,